

[Finansministeren.]

opsparingspligtige og et cirkulære til myndighederne m. v. Man er i fuld gang med dette arbejde, men der må nødvendigvis gå nogle dage, før det er tilendebragt. Der kan følgelig heller ikke straks ske tilbagebetaling, hvor dette måtte blive begæret, idet man må afvente den nærmere instruks til myndighederne herom.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 80 stemmer; 60 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om biografier.

(Lovforslaget (nr. 7) findes i tillæg A. sp. 29, fremsættelsen i tidenden sp. 74).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kolbjørn: Det foreliggende lovforslag er bortset fra en enkelt detalje fuldstændig enslydende med det forslag til lov om biografier, som den højtærede minister for kulturelle anliggender fremsatte skriftligt her i tinget den 26. april. Det blev drøftet indgående ved første behandling den 3. maj og herefter henvist til et udvalg.

Formanden: Jeg henstiller, at man hører talerne i ro.

Kolbjørn: På grund af det stærke arbejdspress i maj måned fik udvalget kun lige påbegyndt sin gennemgang og modtog en enkelt deputation og et par skriftlige henvendelser. Det har altså været en teknisk nødvendighed, at ministeren genfremsatte sit forslag ved denne samlings begyndelse, for at behandlingen kan fortsættes og forhåbentlig afsluttes med et positivt resultat. Jeg skal under disse omstændigheder indskrænke mig til at henvise til de principielle betragtninger, som det ærede medlem hr. Niels Matthiasen fremførte på mit

partis vegne ved første behandling af det tilsvarende lovforslag i maj i år, og agter i øvrigt ved forhandlingens afslutning at foreslå lovforslaget henvist til et udvalg på 17 medlemmer.

Jeg vil derimod gerne stille et spørgsmål angående et punkt, der berørtes i statsministerens tale ved folketingsårets åbning.

I alle diskussioner i disse år om films- og biografforhold spiller spørgsmålet om forlystelsesafgiften en stor rolle. Under første behandling i foråret blev der gjort opmærksom på, at et teknisk udvalg for tiden arbejder med de forskellige sider af dette problem. Det siges i åbningstalen, at efter afslutning af arbejdet i udvalget om forlystelsesafgiften kan der påregnes fremsat lovforslag om lempelser i denne afgift. Selv om spørgsmålet i høj grad berører biografloven, skal jeg naturligvis ikke gå ind derpå, men blot spørge, om det er muligt at oplyse noget om, hvor langt dette arbejde er fremskredet, og hvornår der kan forventes et lovforslag på dette felt.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til velvillig behandling.

Helga Pedersen: Jeg vil ligesom den foregående taler, den ærede ordfører for socialdemokratiet, tillade mig at henvise til de udtalelser, som jeg fremsatte ved det tilsvarende lovforslags behandling i forrige samling.

Jeg vil dog tilføje et par enkelte bemærkninger vedrørende et hovedpunkt i lovforslaget.

Det er jo den højtærede minister bekendt, at mit parti gerne ser bevillingssystemet afskaffet for biografernes vedkommende, og jeg havde næret et svagt, et meget svagt håb om, at den højtærede minister, for hvem — sådan har jeg forstået det — der her ikke er spørgsmål om et princip, i sommerens løb havde taget denne sag op til fornyede overvejelser, som var resulteret i et forslag om at afskaffe bevillingssystemet. Man skal jo ikke overse, at bevillingssystemet er en kraftig, en betydelig undtagelse fra det almindelige princip om næringsfrihed. Bevillingssystemet kræver derfor en ganske særlig begrundelse for at blive opretholdt, og vi kan fra mit partis side ikke anerkende, at sådan begrundelse er til stede i dag.

[Helga Pedersen.]

Jeg er bekendt med den højtærede ministers udtalelser i Berlingske Tidendes kronik den 14. september i år, og det er vel de sidste udtalelser, den højtærede minister officielt har fremsat om dette spørgsmål. Den højtærede minister henviser her til, at bevillingssystemet er det mest hensigtsmæssige system på dette område, fordi man ikke i øjeblikket vil kunne indføre fri konkurrence, og der henvises så i første række til byggesituationen. Det er også noget, der har været anført tidligere og været til debat her, hvilken betydning byggesituationen har på biografvæsenets område. Men ret beset er dette vel næppe et holdbart argument. Vi befinder os, så vidt jeg kan se det, her i samme situation som i spørgsmålet om boligpolitik, og her har jo den høje regering klart udtalt nu forleden dag, at der skal føres en boligpolitik efter nye linjer, og at der må tilstræbes et frit boligmarked. Byggerestriktioner og lejerestriktioner skal nu afvikles; det skal naturligvis ske lidt efter lidt, og overgangsbestemmelser skal fastsættes — således har jeg forstået udtalelsen i åbnings-talen.

En overførelse af disse tanker på spørgsmålet om bevillingssystemets opretholdelse må føre til, at man nu overvejer bevillingssystemets afvikling. Det er da ganske klart, at der må en overgangsperiode til, også af hensyn til de nuværende bevillingshavere, men byggeproblemer bør ikke være til hinder for en lovgivning, der i princippet ophæver bevillingssystemet, og derfor tillader jeg mig at spørge, om den højtærede minister kunne tænke sig at overveje den mulighed, at man afskaffede bevillingssystemet og drøftede sig frem til en overgangsordning, der naturligvis skulle være en vis årrække. Jeg kan, idet jeg refererer til en presseomtale i dag af mine udtalelser om radikal-liberal indflydelse i regeringen, tilføje, at jeg meget gerne så en liberal islæt af det radikale partis indflydelse manifesteret i denne sag.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i et udvalg.

Gottschalck-Hansen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem fru Hanne Budtz,

er forhindret i at være til stede, skal jeg på mit partis vegne gøre et par enkelte bemærkninger om det foreliggende lovforslag, idet jeg i øvrigt kan henvise til den ordførertale, som det ærede medlem fru Hanne Budtz holdt, da det tilsvarende lovforslag var til behandling i maj måned i år.

Mit partis ordfører gav dengang udtryk for, at lovforslaget, som nu praktisk talt uændret er fremsat for folketinget, var en skuffelse for hende, fordi den revision af den 25 år gamle biografteaterlov, der nu skal søges gennemført, mere beskæftigede sig med detailspørgsmål end med egentlige principper; det, der hermed tænkes på, var jo i første række spørgsmålet om bevillingssystemet, som det ærede medlem frk. Helga Pedersen i dag har omtalt. Det konservative parti har ved adskillige lejligheder gjort sig til talsmand for fri næringsret, for så vidt angår biografteatre.

Foruden byggesituationen, som er anført som argument for opretholdelse af bevillingssystemet, har vi også hørt, at man ville opretholde systemet ud fra den betragtning, at man ville sikre danske erhvervsinteresser, dersom landet kom ind i et større område, og her tænker man formentlig på fællesmarkedet. Nu er dette for det første ikke aktuelt i øjeblikket — desværre, vil jeg gerne sige, men det bliver det forhåbentlig — men dette ufortalt synes jeg, man må se i øjnene, at Danmark, hvis vi kommer ind i denne store helhed, ikke kan forvente, at vi kun kan drage nytte deraf og kun kan høste de begunstigelser, som dette indebærer. Vi får selvsagt en tilsvarende ret til at øve erhvervsvirksomhed i de lande, vi tilslutter os, og der kommer situationer, hvor vi må se i øjnene, hvad enten vi nu bryder os om det eller ej, at vi bliver nødt til at gøre indrømmelser. Men selve spørgsmålet er altså ikke aktuelt endnu, og jeg kan henholde mig til de synspunkter, som det ærede medlem frk. Helga Pedersen i dag har givet udtryk for. Vi må fortsat mene, at det er både rimeligt og rigtigt, at der er fri næringsret på dette område.

Hvad angår filmsfonden, vil jeg gerne gøre den bemærkning, at jeg meget ofte som medlem af finansudvalget har undret mig over, hvilke formål denne fond tilgodeser. Der synes nu at ske en ændring med det foreliggende lovforslag, og jeg kan kun

[Gottschalck-Hansen.]

hilsne med tilfredshed og glæde, at det bliver direkte filmspørgsmål og -problemer, der skal have støtte og bistand af filmsfonden.

I og for sig så vi helst fra konservativ side, at denne filmsfond blev ophævet, fordi den er en medvirkende årsag til den vanskelige situation, hvori biografteaterejerne i øjeblikket er stedt. De har en forpligtelse til at svare et vist bidrag af deres overskud til denne fond ud over, at de er belastet med den forlystelsesafgift, som det ærede medlem hr. Kolbjørn her omtalte, og som jeg også gerne vil efterlyse den højtærede ministers syn på, så meget mere som den højtærede minister for kulturelle anliggender i sin første fremsættelsestale erkendte, at dette erhverv var inde i store vanskeligheder. Rent bortset fra den konkurrence, som fjernsynet udfolder, er sandheden, at det ikke længere er så billig en fornøjelse at gå i biografen, som det var for blot få år siden. En af årsagerne til denne høje billetpris er den store forlystelsesafgift, der altså sammen med andre årsager udvirker, at fremmødet i vore biografteatre er for ringe.

Jeg tror, man kunne hjælpe dette erhverv mærkbart ved at få forlystelsesafgiften sat ned, eventuelt også ved at begrænse ydelsen til filmsfonden, som, det erkender jeg, er betinget lidt af det overskud, der er; men man kunne hjælpe erhvervet og få et større fremmøde i vore billedteatre, dersom billetpriserne kom væsentligt ned, og det kunne de komme, hvis forlystelsesafgiften blev formindsket kendeligt.

Ministeren har givet udtryk for, at han forstår dette problem, og jeg forstod på den ordførertale, som det ærede medlem hr. Niels Matthiasen holdt som stedfortræder ved første behandling af lovforslaget i maj måned, at ministeren gerne så, at denne lov, om jeg så må sige, slog følge med en lov, der ændrede forlystelsesafgiften for biografteatrene. Jeg vil med interesse imødesee den højtærede ministers svar på dette spørgsmål og skal så ellers tilsige en velvillig behandling af lovforslaget i det udvalg, der formentlig bliver nedsat.

Helge Larsen: Også jeg vil gerne, således som foregående ærede ordførere har gjort det, henvise til de bemærkninger, jeg gjorde

om det tilsvarende lovforslag ved dets første behandling i maj måned. Jeg har dér sagt de væsentligste ting, som jeg har at sige. Jeg vil dog gerne føje nogle enkelte bemærkninger til, bl. a. foranlediget af det ærede medlem frk. Helga Pedersens bemærkninger om bevillingssystemet.

Jeg tror ikke, at man kan se spørgsmålet om bevillingssystemet udelukkende ud fra et strengt erhvervsøkonomisk synspunkt. Moderne liberalisme er fuldstændig fortrolig med, at der i det moderne samfund kan ske så voldsomme kapitalkoncentrationer, at en vis samfundskontrol er nødvendig. Dette synspunkt skal efter mit partis opfattelse også tages med ind i vurderingen af dette spørgsmål, men jeg skal gerne føje til, at jeg er klar til en fordomsfri drøftelse af hele dette problem. Jeg håber, at oppositionen vil være lige så fordomsfri.

Så har jeg endnu en bemærkning at gøre, og den er mig i og for sig mere magtpåliggende, fordi spørgsmålet om biografene og deres repertoire også er et spørgsmål om filmskvaliteten. Nu har jeg absolut intet ønske om, at man skulle kunne gribe ind over for det, jeg ville kalde dårlige film. Jeg så gerne, at man ophævede filmcensuren og gav biografdirektørerne det fulde ansvar for det, de viser. Jeg kan ikke se andet, end at det må være en opgave ved denne revision af biografloven og ved den revision af loven om forlystelsesafgift, som formentlig snart skal finde sted, at overveje, om vi ikke kan finde bedre grundlag for produktionen af danske film. Vi har i det sidste halve år set, at der i dansk filmsproduktion har været så mange nye instruktører og forfattere, har været vist så meget nyt initiativ, der har givet gode resultater, at det forekommer mig, at der er grund til at overveje, om vi kan lette en sådan produktion yderligere. Der skal en betydelig kapital til, og jeg vil derfor meget anbefale, at vi under udvalgsarbejdet overvejer dette, og jeg synes, at vi som et udgangspunkt for sådanne overvejelser kunne studere de nye regler, man har indført i Sverige netop for svensk filmsproduktions vedkommende, regler, der jo også er knyttet til en ændring af den svenske forlystelsesafgiftslovgivning.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale

[Helge Larsen.]

lovforslaget til en velvillig behandling. Jeg håber, at vi kan nå et resultat i indeværende folketingsår.

Morten Lange: Den almindelige situation for biograferne her i landet har jo ikke ændret sig væsentligt, siden vi havde det tilsvarende lovforslag til første behandling i forrige samling. Så vidt jeg kan se, er det noget af det mest karakteristiske, at det udstyr, som biograferne må have for at leve op til tidens krav, er blevet stadig dyrere, ligesom kravene til bygninger og indretning er blevet større.

Konsekvensen vil formentlig i de kommende år også på grund af fjernsynets indvirken blive, at vi får færre og færre biografer, men måske nok af en højere kvalitet. Jeg tror, at bl. a. denne tendens meget stærkt vil tale imod i øjeblikket at skride til nogen lempelse af bevillingssystemet. Jeg tror snarere, vi er i den situation, at vi må stille større og større krav til dem, der skal kunne lede en biograf, og ikke lade det være et spørgsmål om en såkaldt liberalistisk frihed, som blot vil være en frihed til, at biografkæder vil opstå her i landet finansieret af de store udlejningselskaber. Jeg skal på dette punkt naturligvis gerne være med til at tage en forhandling i udvalget, men hvis de opfattelser, jeg her har gjort mig til talsmand for, skal kaldes fordomme, bliver det fra min side ingen fordomsfri behandling.

Det er måske videre på sin plads at nævne spørgsmålet om forlystelsesaftag, som har noget at gøre med denne lov, selv om det ikke direkte ligger under lovens område. Jeg har med glæde hørt den højtærede minister for kulturelle anliggender profetere en lempelse på dette område. Jeg mener, at en sådan lempelse er forsvarlig, men af en anden årsag end dem, der hidtil har været fremhævet, nemlig den, at efter at vi har fået den almindelige omsætningsafgift, vil det, så vidt jeg kan se, være rimeligt at lette nogle af de andre indirekte beskatninger, og jeg synes, der kan fremføres motiver for, at netop forlystelsesaftagen her kan komme ind i billedet.

Jeg håber, at vi under udvalgsbehandlingen af lovforslaget også vil komme

videre frem i retning af at stimulere det offentlige indsats for en produktion af gode og brugbare danske film. Det må jo være noget af det, man skal stile efter, når vi får denne lov. I øvrigt skal jeg henviser til de mere detaljerede bemærkninger, jeg gjorde ved den forrige førstebehandling.

Som sagt, situationen for biografverdenen i Danmark har ikke ændret sig væsentligt, siden vi sidst havde denne sag til behandling, og også jeg kan slutte med på mit partis vegne at tilsige en elskværdig, men også grundig behandling af dette lovforslag. Vi håber, at vi snart kan få det færdigbehandlet og dermed få skabt bedre forhold for film og biografer her i landet.

Rimstad: Da det tilsvarende lovforslag blev fremsat i foråret 1963, gjorde vort partis ordfører, min stedfortræder fru Else Gregersen, gennem et langt og grundigt udarbejdet indlæg udførligt rede for vort partis stilling til lovforslaget. Jeg kan ganske slutte mig til de betragtninger, der dengang blev gjort gældende, og skal efter genfremsættelsen af lovforslaget også i det store og hele nøjes med at henvise til, hvad der tidligere er sagt fra vor side.

På et enkelt punkt vil det dog til klarlægning af vor stilling være nødvendigt at gøre nogle bemærkninger. I vort parti er vi modstandere af bevillingssystemet, der fører til regereri, posekiggeri, forøget og unødvendig administration og fordyrelser for befolkningen. Vi vil derfor af principielle grunde stemme imod lovforslaget, som det foreligger, fordi vi anser en sådan lov for skadelig for det pågældende erhverv, skadelig for befolkningen som helhed og skadelig for den enkelte. Naturligvis bliver denne vor stilling ikke blidere, når den højtærede kulturminister nu ifølge forslaget også ønsker at kontrollere et andet erhverv, nemlig filmsudlejningen. Dette ønske kommer os ikke overraskende, for vi kender jo den højtærede ministers trang til at ville umyndiggøre borgerne, trang til på det såkaldte kulturområde at ville ensrette og trang til at skyde sine kulturproblemer i forgrunden i den offentlige debat.

Vi vil gøre, hvad vi kan for at bekæmpe disse tendenser, som er så fremtrædende hos den højtærede minister at dømme efter hans virke på lovgivningens område. Og

[Rimstad.]

lad mig så tilføje, at dette virke kun dårligt harmonerer med de tanker, som den højtærede minister i går i radioen lod komme til udtryk, da han karakteriserede begrebet kultur som noget, der i den enkelte skulle vokse sig stort og stærkt indefra. Jeg kunne føle mig fristet til at spørge den højtærede kulturminister, hvordan en sådan vækst skal foregå, når storebroder staten på forhånd gennem bevillinger og ensretning søger at knægte denne vækst. Jeg for mit vedkommende kan ikke her finde overensstemmelse mellem den højtærede ministers ord og hans handlinger.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Jeg takker de ærede ordførere for de fremsatte ansøgninger. Det tidligere fremsatte lovforslag har i sommerens løb været genstand for overvejelser inden for alle grene af dansk filmsindustri og filmsudlejning. Vi har i ministeriet modtaget et par skrivelser indeholdende forskellige forslag til overvejelser. De vil naturligvis tilgå udvalget.

Det ærede medlem hr. Kolbjørn spurgte mig, om der snart kunne ventes nyt fra det udvalg, der beskæftiger sig med forlystelsesafgiften. Udvalget henhører under finansministeren. Vi har hele tiden regnet med, at dette udvalg skulle tilendebringe sit arbejde på en sådan måde, at også dette resultat kunne sammenholdes med det, vi beskæftiger os med i biografloven. Men hvor langt arbejdet i øjeblikket er fremskredet, ved jeg ikke. Det har jo virket stærkt inspirerende på mange, at man i Sverige er gået ind på nye veje, idet Harry Schein har haft denne gode idé, og det nye svenske system har sat mange tanker i bevægelse, vel også her i landet.

De ærede medlemmer frk. Helga Pedersen og hr. Gottschalck-Hansen var inde på bevillingssystemet og tanken om dets eventuelle afskaffelse. Jeg ville jo tro, at der er andre problemer, der er væsentligere i biografloven end selve bevillingssystemet, ikke mindst spørgsmålet om kvalitetsproduktion, som det ærede medlem hr. Helge Larsen var inde på. Det er vel nok til syvende og sidst det væsentligste, hvordan vi ser os i stand til at støtte en kvalitetsproduktion af dansk film.

Bevillingssystemet er ikke for mit vedkommende noget princip. Det er en administrativ fremgangsmåde, der kan være hensigtsmæssig under visse vilkår og uhensigtsmæssig under andre vilkår. Det, vi tilstræber gennem bevillingssystemet indtil nu, er jo at opretholde alsidighed i filmsprogrammerne, således at et dansk publikum virkelig orienteres om de værdier, der er fremme.

Hvilke farer kan tænkes at lure, dersom bevillingssystemet ophæves just nu? Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen mente ikke, at man her kunne pege på fællesmarkedet og hævde, at tilslutning til fællesmarkedet ville betyde nogen fare. Jeg ville i og for sig heller ikke tro, at det er selve dette fællesmarked, der giver vanskeligheder. De vil vise sig også uden fællesmarkedet i kraft af de kapitalvandringer, der nu engang finder sted fra land til land.

Der kunne jo for det første ske det, at den fremmede filmsindustri eller dele af den lagde sig ind på det hjemlige biografmarked på en sådan måde, at man simpelt hen opkøbte biografteatre for at sikre sig et område for fremføring af egne film. Det kan måske føre til et plus, men man kan også tænke sig, at det kan føre adskillige minusser med sig. Jeg er ikke sikker på, at den danske industri i øjeblikket er kapitalstærk nok til at foretage sådanne investeringer, som svensk film i sin tid foretog. Jeg ville anse det for en større chance, at udenlandske kapitalinteresser trænger sig ind i billedet, sådan som det er sket andre steder i Europa her i efterkrigsårene. Og sker det, at udenlandske kapitalkoncentrationer sikrer sig det danske filmsfremføringsmarked, kan der derved fremkomme visse ubehageligheder.

Hertil kommer så byggesituationen. Der nedlægges det ene biografteater efter det andet. Det er meget vanskeligt at forrente biografteatrene i bykernen. Herfra forsvinder de, og der har endnu ikke vist sig tilstrækkelig mange erstatningsteatre i omkredsen af byerne. Det er en temmelig vovelig historie i øjeblikket at påbegynde bygning af et biografteater, og jeg ville tro, at der også her kunne opstå visse besværligheder.

Det er muligt, at det ærede medlem hr. Morten Lange har ret i den tanke, at vi

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

bevæger os i retning af færre, men større biografer. Hvis det er tilfældet, er det klart, at det bliver lettere for udenlandske koncentrationer at overtage filmsforevisningsmarkedet, sådan at vi vel nok skal overveje, hvorledes resultatet her vil vise sig at blive set i lyset af de nuværende forhold.

I øvrigt står jeg for mit vedkommende fordomsfri over for eventuelle ændringsforslag. Lad os se på dem. Det er jo muligt, at der kan findes en eller anden løsning, der kan tilfredsstille til begge sider.

Det ærede medlem hr. Rimstad var inde på en noget hård sprogbrug. Man kom til at tænke på de prædikener, der laves sent lørdag aften og i virkeligheden skal omredigeres søndag morgen for at være mere menneskelige.

Det ærede medlem talte om, at bevillingssystemet medfører regereri, posekiggeri — jeg har nu ikke kigget i ret mange poser — at systemet knægter væksten i filmsudviklingen, og at det ensretter markedet. Det er jo tværtimod det omvendte, vi ønsker: et så alsidigt filmmarked som overhovedet muligt.

Det ærede medlem har totalt misforstået den lille ændring vedrørende filmsudlejning. Det er en lempelse, der er foreslået; det er en indsnævring af kontrollen med området, som jeg syntes man lige så godt kunne indføre nu som senere.

Men altså, spørgsmålet om bevillingssystemet kan vi drøfte, idet jeg dog gør opmærksom på, at fri næringsret under visse omstændigheder kan slå over i sin totale modsætning. Det afhænger alt sammen af de tidsmæssige omstændigheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Kolbjørn: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udvidelse og ombygning af institutionerne ved forsorgscentret for Sydøstjylland m. v. (Brejning).

(Lovforslaget (nr. 8) findes i tillæg A. sp. 105, fremsættelsen i tidenden sp. 74).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Dupont: Dette forslag til lov om udvidelse og ombygning af Brejning under forsorgscentret for Sydøstjylland er, som det fremgår af den højtærede socialministers lovforslag, enslydende med det i foråret 1963 fremsatte forslag. Der ville på denne baggrund ikke være anledning til at fremsætte yderligere bemærkninger end dem, der blev fremsat ved førstebehandlingen sidst. Jeg kan da også i et og alt vedstå, hvad jeg udtalte dengang. Men der er grund til i anledning af åbningsdebatten, hvor spørgsmålene omkring åndssvageforsorgen blev berørt, at fremføre et par betragtninger.

Det ærede medlem hr. Iver Poulsen mente sig berettiget til at fremkomme med en kritik af den langsomhed, hvormed udbygningen af forsorgen finder sted. Lad mig minde om, at lovforslaget kunne have været vedtaget i foråret, men strandede på, at man fra venstres og de konservatives side fastholdt, at forslaget var fremsat for sent.

Endelig skal det også over for den agitation, det ærede medlem hr. Iver Poulsen fremturer med, fremholdes, at der inden for åndssvageforsorgen siden lovens vedtagelse den 5. juni 1959 er foregået en meget kraftig udvikling og ændring i hele forsorgens behandlingsform, som også den højtærede socialminister har fremhævet under åbningsdebatten. Der er for hele det eksterne arbejde i forsorgen foregået en udvikling, som har betydet meget for alle, der har forbindelse med forsorgen. Under den TV-udsendelse, der for nylig blev udsendt, så man såvel manglerne som de praktiske resultater af arbejdet. Hertil skal så føjes, at der i samtlige 11 centre udfoldes store bestræbelser for at få den interne forsorg bragt op i et bedre plan. Som den højtærede socialminister har oplyst, var der i 1958-59 tale om en driftsbevilling på 62 mill. kr.